

Repertoriul jurisprudenței

HOTĂRÂREA CURȚII (Camera a noua)

5 mai 2022 *

„Recurs – Dumping – Importuri de anumite țevi și tuburi fără sudură, din oțel inoxidabil, originare din Republica Populară Chineză – Instituire a unei taxe antidumping definitive”

În cauza C-718/20 P,

având ca obiect un recurs formulat în temeiul articolului 56 din Statutul Curții de Justiție a Uniunii Europene, introdus la 28 decembrie 2020,

Zhejiang Jiuli Hi-Tech Metals Co. Ltd, cu sediul în Huzhou (Republica Populară Chineză), reprezentată de K. Adamantopoulos și P. Billiet, avocați,

recurentă,

cealaltă parte din procedură fiind:

Comisia Europeană, reprezentată de M. Gustafsson, P. Němečková și E. Schmidt, în calitate de agenți,

pârâtă în primă instanță,

CURTEA (Camera a noua),

compusă din domnul S. Rodin (raportor), președinte de cameră, și doamnele L. S. Rossi și O. Spineanu-Matei, judecători,

avocat general: domnul G. Pitruzzella,

grefier: domnul A. Calot Escobar,

având în vedere procedura scrisă,

având în vedere decizia de judecare a cauzei fără concluzii, luată după ascultarea avocatului general,

pronunță prezenta

* Limba de procedură: engleza.

Hotărâre

- 1 Prin prezentul recurs, societatea Zhejiang Jiuli Hi-Tech Metals Co. Ltd (denumită în continuare „Zhejiang”), stabilită în China, solicită anularea Hotărârii Tribunalului Uniunii Europene din 15 octombrie 2020, Zhejiang Jiuli Hi-Tech Metals/Comisia (T-307/18, nepublicată, denumită în continuare „hotărârea atacată”, EU:T:2020:487), prin care Tribunalul a respins acțiunea sa în anularea Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2018/330 al Comisiei din 5 martie 2018 de instituire a unei taxe antidumping definitive la importurile de anumite țevi și tuburi fără sudură, din oțel inoxidabil, originare din Republica Populară Chineză, în urma unei reexaminări efectuate în perspectiva expirării măsurilor în temeiul articolului 11 alineatul (2) din Regulamentul (UE) 2016/1036 al Parlamentului European și al Consiliului (JO 2018, L 63, p. 15), în măsura în care o privește.

Cadrul juridic

Dreptul internațional

- 2 Prin Decizia 94/800/CE a Consiliului din 22 decembrie 1994 privind încheierea, în numele Comunității Europene, referitor la domeniile de competență sa, a acordurilor obținute în cadrul negocierilor comerciale multilaterale din Runda Uruguay (1986-1994) (JO 1994, L 336, p. 1, Ediție specială, 11/vol. 10, p. 3), Consiliul Uniunii Europene a aprobat Acordul de instituire a Organizației Mondiale a Comerțului (OMC), semnat la Marrakech la 15 aprilie 1994, precum și acordurile care figurează în anexele 1-3 la acest acord, printre care figurează Acordul privind punerea în aplicare a articolului VI din Acordul General pentru Tarife și Comerț din 1994 (JO 1994, L 336, p. 103, Ediție specială, 11/vol. 10, p. 112, denumit în continuare „Acordul antidumping”).
- 3 Articolul 18.3 din Acordul antidumping are următorul cuprins:
„Sub rezerva paragrafelor 3.1 și 3.2, prevederile prezentului acord se aplică investigațiilor și examinărilor măsurilor existente, inițiate pe baza cererii prezentate la data intrării în vigoare pentru un stat membru al Acordului OMC, sau ulterior acestei date.”
- 4 La 11 decembrie 2001, prin Protocolul de aderare a Republicii Populare Chineze la OMC (denumit în continuare „Protocolul de aderare a Chinei la OMC”), aceasta din urmă a devenit parte la OMC.

5 Potrivit articolului 15 literele (a) și (d) din protocolul menționat:

„Articolul VI [din Acordul General pentru Tarife și Comerț din 1994 (JO 1994, L 336, p. 11, Ediție specială, 11/vol. 10, p. 14, denumit în continuare „GATT 1994”), [Acordul antidumping] și [Acordul privind subvențiile și măsurile compensatorii (JO 1994, L 336, p. 156, Ediție specială, 11/vol. 10, p. 166)] se aplică în procedurile privind importurile de origine chineză pe teritoriul unui [m]embru al OMC, după cum urmează:

- (a) Pentru a stabili comparabilitatea prețurilor în conformitate cu articolul VI din GATT 1994 și cu Acordul antidumping, [m]embrul OMC importator va utiliza prețurile sau costurile chineze pentru ramura de producție care face obiectul anchetei sau o metodă care nu se va baza pe o comparație strictă cu prețurile sau costurile interne din China, pe baza următoarelor norme:
 - (i) în cazul în care producătorii care fac obiectul anchetei pot demonstra în mod clar că în ramura de producție a produsului similar există condițiile unei economii de piață în ceea ce privește fabricarea, producerea și vânzarea acestui produs, [m]embrul OMC importator va utiliza prețurile sau costurile chineze pentru ramura de producție care face obiectul anchetei pentru a determina comparabilitatea prețurilor;
 - (ii) [m]embrul OMC importator va putea utiliza o metodă care nu se va întemeia pe o comparație strictă cu prețurile sau costurile interne din China în cazul în care producătorii care fac obiectul anchetei nu pot demonstra în mod clar că în ramura de producție a produsului similar există condițiile unei economii de piață în ceea ce privește fabricarea, producerea și vânzarea acestui produs.

[...]

- (d) De îndată ce [Republica Populară Chineză] va stabili, în conformitate cu dreptul național al [m]embrului OMC importator, că este o economie de piață, dispozițiile literei (a) vor fi abrogate, cu condiția ca dreptul național al [m]embrului importator să enunțe criteriile unei economii de piață la data aderării. În orice caz, dispozițiile literei (a) punctul (ii) vor expira după 15 ani de la data aderării. În plus, în cazul în care [Republica Populară Chineză] ar stabili, în conformitate cu legislația internă a [m]embrului OMC importator, că într-o ramură de producție sau într-un anumit sector există condițiile unei economii de piață, dispozițiile literei (a) referitoare la o economie care nu este economie de piață nu se vor mai aplica acestei ramuri de producție sau acestui sector.”

Dreptul Uniunii

Regulamentul (UE) 2016/1036

6 Considerentul (3) al Regulamentului (UE) 2016/1036 al Parlamentului European și al Consiliului din 8 iunie 2016 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unui dumping din partea țărilor care nu sunt membre ale Uniunii Europene (JO 2016, L 176, p. 21) enunță:

„Pentru a se asigura aplicarea adecvată și transparentă a normelor din [Acordul antidumping], este necesar să se transpună în dreptul Uniunii, în măsura posibilului, termenii acestuia.”

7 Articolul 2 din acest regulament, intitulat „Stabilirea existenței dumpingului”, prevede la alineatul (7) literele (a) și (b) și la alineatele (10) și (11):

„(7) (a) În cazul importurilor care provin din țări care nu au economie de piață, valoarea normală se stabilește pe baza prețului sau a valorii construite într-o țară terță care are economie de piață sau pe baza prețului dintr-o astfel de țară terță către alte țări, inclusiv către Uniune, sau, în cazul în care aceste lucruri nu sunt posibile, în orice alt mod rezonabil, inclusiv pe baza prețului plătit efectiv sau care urmează să fie plătit în Uniune pentru produsul similar, ajustat în mod corespunzător, în cazul în care este necesar, pentru ca acesta să includă o marjă de profit rezonabilă.

O țară terță cu economie de piață adecvată se alege în mod rezonabil, ținând seama de toate informațiile utile disponibile în momentul efectuării alegerii. Se ține de asemenea seama de termene și, după caz, se alege o țară terță cu economie de piață care face obiectul aceleiași examinări.

Părțile care participă la examinare sunt informate de îndată după începerea anchetei cu privire la țara terță cu economie de piață respectivă și au la dispoziție 10 zile pentru a-și prezenta comentariile.

(b) În cazul examinărilor antidumping privind importurile din Republica Populară Chineză, Vietnam și Kazahstan, precum și din orice țară care nu are economie de piață și care este membră a OMC la data deschiderii examinării, valoarea normală se stabilește în conformitate cu alineatele (1)-(6), în cazul în care se stabilește, pe baza unor cereri documentate corespunzător prezentate de unul sau mai mulți producători care fac obiectul examinării și în conformitate cu criteriile și procedurile prevăzute la litera (c), că, în cazul acestui producător sau al acestor producători, prevalează condițiile economiei de piață în ceea ce privește fabricarea și vânzarea produsului similar respectiv. În cazul în care nu apare o astfel de situație, se aplică dispozițiile de la litera (a).

[...]

(10) Se efectuează o comparație echitabilă între prețul de export și valoarea normală. Această comparație se face în aceeași etapă a procesului comercial pentru vânzări efectuate la date cât mai apropiate posibil și ținând seama în mod corespunzător de alte diferențe care afectează comparabilitatea prețurilor. În cazul în care valoarea normală și prețul de export, stabilite, nu pot fi comparate astfel, se ține seama în fiecare caz, sub formă de ajustări, de diferențele constatate la factorii care se pretinde și se demonstrează că afectează prețurile și, prin urmare, comparabilitatea acestora. Se evită repetarea ajustărilor, mai ales în cazul în care este vorba de diferențe privind reducerile de prețuri, rabaturile, cantitățile sau etapele comercializării. În cazul în care sunt întrunite condițiile specificate, factorii care pot determina efectuarea de ajustări sunt următorii:

[...]

(11) Sub rezerva dispozițiilor pertinente care reglementează compararea echitabilă, existența marjelor de dumping în cursul perioadei de examinare se stabilește în mod normal pe baza unei comparații între o valoare normală medie ponderată cu media ponderată a prețurilor tuturor exporturilor către Uniune sau pe baza unei comparații între valorile normale individuale și prețurile de export individuale către Uniune, tranzacție cu tranzacție. Cu toate acestea, o valoare normală stabilită pe baza unei medii ponderate poate fi comparată cu prețurile tuturor exporturilor individuale către Uniune în cazul în care configurația de export diferă semnificativ

între diferiții cumpărători, diferitele regiuni sau perioade și în cazul în care metodele specificate în prima teză a prezentului alineat nu permit reflectarea amplitudinii reale a dumpingului practicat. Prezentul alineat nu exclude recurgerea la eșantionare în conformitate cu articolul 17.”

- 8 Articolul 3 din regulamentul menționat, intitulat „Stabilirea existenței unui prejudiciu”, prevede la alineatele (2), (3), (5) și (6):

„(2) Stabilirea existenței unui prejudiciu se bazează pe elemente de probă pozitive și implică o examinare obiectivă:

(a) a volumului importurilor care fac obiectul unui dumping și a efectului acestor importuri asupra prețului produselor similare pe piața Uniunii și

(b) a efectului acestor importuri asupra industriei Uniunii.

(3) În ceea ce privește volumul importurilor care fac obiectul unui dumping, se analizează dacă a avut loc o creștere substanțială a importurilor care fac obiectul unui dumping, fie în cantități absolute, fie în raport cu producția sau cu consumul în Uniune. În ceea ce privește efectul importurilor care fac obiectul unui dumping asupra prețurilor, se analizează dacă a existat, în cazul importurilor care fac obiectul unui dumping asupra prețurilor, o subcotare semnificativă a prețului în raport cu prețul unui produs similar din industria Uniunii sau dacă aceste importuri au ca efect, în alt mod, diminuarea semnificativă a prețurilor sau împiedicarea în mod semnificativ a creșterii prețurilor care, altfel, s-ar fi produs. Unul sau mai mulți dintre acești factori nu constituie neapărat o bază decisivă de orientare.

[...]

(5) Examinarea efectului importurilor care fac obiectul unui dumping asupra industriei respective a Uniunii implică o evaluare a tuturor factorilor și indicilor economici relevanți care influențează situația acestei industrii, inclusiv faptul că o industrie nu a surmontat în totalitate efectele practicilor de dumping sau de subvenționare din trecut; importanța marjei de dumping efective; diminuarea efectivă și potențială a vânzărilor, a profiturilor, a producției, a segmentului de piață, a productivității, a randamentului investițiilor și a utilizării capacităților; factorii care influențează prețurile în Uniune; efectele negative efective și potențiale asupra fluxului numerarului, asupra stocurilor, asupra ocupării forței de muncă, asupra salariilor, asupra creșterii economice, asupra capacității de a mobiliza capitaluri sau investiții. Această listă nu este exhaustivă și unul sau mai mulți dintre acești factori nu constituie neapărat o bază decisivă de orientare.

(6) Trebuie demonstrat cu ajutorul tuturor elementelor doveditoare pertinente prezentate în legătură cu alineatul (2) că importurile care fac obiectul unui dumping cauzează un prejudiciu în sensul prezentului regulament. Concret, acest lucru implică demonstrarea faptului că volumul și/sau nivelurile prețurilor menționate la alineatul (3) au un impact asupra industriei Uniunii în sensul alineatului (5) și că acest impact este de asemenea natură încât poate fi considerat important.”

- 9 Articolul 6 din același regulament, intitulat „Examinarea”, prevede la alineatul (8):

„Cu excepția circumstanțelor prevăzute la articolul 18, exactitatea informațiilor furnizate de părțile interesate și pe care se bazează constatările trebuie verificată în măsura posibilului.”

- 10 Articolul 11 din Regulamentul 2016/1036, intitulat „Durata, reexaminările și restituirile”, prevede la alineatele (2) și (9):

„(2) O măsură antidumping [definitivă] expiră la cinci ani de la instituirea ei sau la cinci ani de la data încheierii reexaminării celei mai recente care a avut ca obiect atât dumpingul, cât și prejudiciul, cu excepția cazului în care reexaminarea a stabilit că expirarea măsurii ar favoriza [probabil] continuarea sau reapariția dumpingului și a prejudiciului. O reexaminare a măsurilor care urmează să expire are loc fie la inițiativa Comisiei, fie pe baza cererii prezentate de către producătorii din cadrul Uniunii sau în numele lor și măsura rămâne în vigoare până la stabilirea rezultatelor reexaminării respective.

Se inițiază o reexaminare a măsurilor care urmează să expire atunci când cererea conține suficiente elemente de probă că expirarea măsurilor ar favoriza probabil continuarea sau reapariția dumpingului și a prejudiciului. Această probabilitate poate fi indicată, de exemplu, de dovada continuării dumpingului și a prejudiciului sau de dovada că eliminarea prejudiciului se datorează în totalitate sau parțial existenței măsurilor sau de dovada că situația exportatorilor sau condițiile pieței sunt de asemenea natură încât implică probabilitatea unor noi practici de dumping care produc prejudicii.

În cadrul examinărilor efectuate în temeiul prezentului alineat, exportatorii, importatorii, reprezentanții țărilor exportatoare și producătorii din Uniune au posibilitatea de a dezvolta, de a respinge sau de a comenta tezele expuse în cererea de reexaminare, iar concluziile țin seama de toate elementele de probă pertinente și documentate prezentate corespunzător pentru a stabili dacă expirarea măsurilor ar fi sau nu de natură să favorizeze continuarea sau reapariția dumpingului și a prejudiciului.

[...]

(9) În toate examinările de reexaminare sau de rambursare efectuate în temeiul prezentului articol, Comisia aplică, în măsura în care circumstanțele nu s-au schimbat, aceeași metodă ca și în examinarea care a avut ca rezultat impunerea taxei, ținându-se seama de dispozițiile articolului 2, în special de alineatele (11) și (12), și de dispozițiile articolului 17.”

- 11 Articolul 16 din acest regulament, intitulat „Vizite de verificare”, prevede la alineatul (2):

„În cazul în care este necesar, Comisia poate recurge la examinări în țările terțe sub rezerva acordului întreprinderilor respective și în absența opoziției din partea guvernului țării în cauză, înștiințat oficial. De îndată ce obține acordul întreprinderilor respective, Comisia trebuie să comunice autorităților țării exportatoare numele și adresele întreprinderilor care urmează să fie vizitate, precum și datele convenite.”

- 12 Articolul 18 din regulamentul menționat, intitulat „Lipsa cooperării”, prevede la alineatul (4):

„În cazul în care nu sunt acceptate elemente de probă sau informații, partea care le-a comunicat trebuie să fie informată de îndată cu privire la motivele care au stat la baza respingerii lor și trebuie să aibă posibilitatea să ofere explicații suplimentare în termenul stabilit. În cazul în care aceste explicații nu sunt considerate satisfăcătoare, motivele respingerii elementelor de probă sau ale informațiilor în cauză trebuie comunicate și indicate în constatările făcute publice.”

- 13 Articolul 20 din același regulament, intitulat „Informarea părților”, prevede la alineatele (2) și (4):

„(2) Părțile menționate la alineatul (1) pot cere o informare finală cu privire la faptele și considerațiile esențiale pe baza cărora se intenționează să se recomande instituirea de măsuri definitive sau închiderea unei examinări sau a unei proceduri fără instituirea de măsuri; o atenție specială trebuie acordată informării cu privire la faptele sau considerațiile diferite de cele utilizate pentru măsurile provizorii.

[...]

(4) Informarea finală se face în scris. Ținând seama de necesitatea de a proteja confidențialitatea informațiilor, aceasta este transmisă cât mai repede posibil, în mod normal în termen de cel mult o lună înaintea inițierii procedurilor prevăzute la articolul 9. În cazul în care Comisia nu este în măsură să comunice în acest termen anumite fapte sau considerații, comunicarea acestora se face ulterior cât mai repede posibil.

Informarea nu aduce atingere niciunei decizii ulterioare care poate fi luată de Comisie, dar, în cazul în care această decizie se bazează pe fapte și considerații diferite, acestea din urmă trebuie comunicate cât mai curând posibil.”

- 14 Articolul 22 din acest regulament, intitulat „Dispoziții finale”, prevede la litera (a):

„Prezentul regulament nu exclude aplicarea:

(a) unor norme speciale prevăzute în acordurile încheiate între Uniune și țări terțe”.

Regulamentul de punere în aplicare 2018/330

- 15 Regulamentul de punere în aplicare 2018/330, care a fost adoptat în urma unei reexaminări efectuate în perspectiva expirării măsurilor în temeiul articolului 11 alineatul (2) din Regulamentul 2016/1036, menține taxele antidumping care fuseseră instituite inițial asupra importurilor anumitor țevi și tuburi fără sudură, din oțel inoxidabil, prin Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 1331/2011 al Consiliului din 14 decembrie 2011 de instituire a unei taxe antidumping definitive și de percepere definitivă a taxei provizorii instituite la importurile anumitor țevi și tuburi fără sudură, din oțel inoxidabil, originare din Republica Populară Chineză (JO 2011, L 336, p. 6).

Istoricul litigiului

- 16 Istoricul litigiului, care figurează la punctele 1-11 din hotărârea atacată, poate fi rezumat după cum urmează.
- 17 La 14 decembrie 2011, Consiliul a adoptat Regulamentul de punere în aplicare nr. 1331/2011, care instituia printre altele o taxă antidumping stabilită la 56,9 % asupra importurilor anumitor țevi și tuburi fără sudură, din oțel inoxidabil, originare din Republica Populară Chineză și fabricate de societățile menționate în anexa I la acest regulament, printre care Zhejiang.

- 18 La 10 decembrie 2016, Comisia a inițiat o procedură de reexaminare în perspectiva expirării măsurilor în vigoare în temeiul articolului 11 alineatul (2) din Regulamentul 2016/1036 și a adoptat, la 5 martie 2018, Regulamentul de punere în aplicare 2018/330.
- 19 Ancheta privind probabilitatea unei continuări sau a unei reapariții a dumpingului a privit perioada cuprinsă între 1 octombrie 2015 și 30 septembrie 2016 (denumită în continuare „perioada anchetei de reexaminare”), în timp ce analiza tendințelor utile evaluării probabilității unei continuări sau a unei reapariții a prejudiciului cauzat industriei din Uniune a privit perioada cuprinsă între 1 ianuarie 2013 și sfârșitul perioadei anchetei de reexaminare.
- 20 În cadrul procedurii de reexaminare, doi producători-exportatori chinezi, printre care figura Zhejiang, au fost selectați pentru a face parte din eșantionul producătorilor-exportatori. Pentru a analiza probabilitatea unei continuări sau a unei reapariții a dumpingului, Comisia a ales India ca țară terță cu economie de piață (denumită în continuare „țara analogă”) în scopul stabilirii valorii normale pentru China. Valoarea normală a fost stabilită pe baza răspunsului la chestionar dat de un producător-exportator indian. Prețul de export a fost calculat în conformitate cu articolul 2 alineatul (8) din Regulamentul 2016/1036, pe baza prețurilor de export ale celor doi producători-exportatori chinezi incluși în eșantion și plătite efectiv sau care urmau să fie plătite de primul cumpărător independent. Comisia a comparat valoarea normală medie ponderată a fiecărui tip de produs similar în țara analogă cu prețul de export mediu ponderat al tipului de produs în cauză corespunzător.
- 21 În urma acestei examinări, marja de dumping medie ponderată calculată de Comisie era între 25 % și 35 % pentru cei doi producători-exportatori chinezi reținuți în eșantion. Comisia a concluzionat de aici că dumpingul continuase în perioada anchetei de reexaminare. Pe de altă parte, Comisia a reținut că era foarte probabil ca abrogarea măsurilor antidumping să determine importuri chineze care fac obiectul unui dumping. În plus, Comisia a considerat că industria din Uniune a suferit un prejudiciu important în perioada anchetei de reexaminare și că abrogarea măsurilor antidumping ar determina, după toate probabilitățile, o creștere semnificativă a importurilor chineze care fac obiectul unui dumping la prețuri inferioare prețurilor industriei din Uniune.
- 22 Pe baza constatărilor menționate, Comisia a concluzionat că măsurile antidumping instituite prin Regulamentul de punere în aplicare nr. 1331/2011 trebuiau menținute. Prin urmare, Regulamentul de punere în aplicare 2018/330 instituie o taxă antidumping la cote identice cu cele care erau stabilite prin Regulamentul de punere în aplicare nr. 1331/2011.

Procedura în fața Tribunalului și hotărârea atacată

- 23 Prin cererea introductivă depusă la grefa Tribunalului la 16 mai 2018, Zhejiang a formulat o acțiune având ca obiect anularea Regulamentului de punere în aplicare 2018/330 în măsura în care o privește.
- 24 În susținerea acestei acțiuni, Zhejiang a invocat cinci motive întemeiate, primul, pe încălcarea dreptului său la apărare, al doilea, pe lipsa motivării și pe erori vădite de apreciere care rezultă din aplicarea metodei țării analoge și pe selectarea țării analoge, al treilea, pe erori vădite de apreciere care rezultă din adoptarea unei codificări eronate a numerelor de control al produsului (NCP) pentru produsul în cauză, al patrulea, pe erori vădite de apreciere în ceea ce privește

stabilirea marjei de dumping care o privește și, al cincilea, pe erori vădite de apreciere în constatarea existenței și a probabilității reapariției unui prejudiciu, precum și pe neverificarea de către Comisie a existenței unei legături de cauzalitate.

- 25 Prin hotărârea atacată, Tribunalul a respins acțiunea menționată în totalitate.
- 26 În primul rând, Tribunalul a respins primul motiv al acțiunii ca nefondat.
- 27 În ceea ce privește primul aspect al acestui motiv, întemeiat pe necomunicarea unor informații utile apărării intereselor Zhejiang, care a fost examinat la punctele 90-131 din hotărârea atacată, Tribunalul a analizat procedura urmată de Comisie în vederea stabilirii marjei de dumping. Analizând toate etapele acestei proceduri, el a considerat că Comisia a pus la dispoziția Zhejiang faptele și considerațiile esențiale pe baza cărora instituirea de măsuri definitive era recomandată și că Zhejiang a fost în măsură să își prezinte în mod util punctul de vedere în această privință. Tribunalul a concluzionat de aici că Comisia a utilizat metodologia adecvată pentru a stabili marja de dumping.
- 28 În ceea ce privește al doilea aspect al primului motiv, întemeiat pe lipsa verificării datelor producătorului-exportator indian, care a fost examinat la punctele 132-145 din hotărârea atacată, Tribunalul a analizat dacă Comisia a săvârșit o eroare prin faptul că nu a verificat informațiile transmise de producătorul-exportator indian și celelalte informații relevante. El a arătat, pe de o parte, că lipsa unei vizite de verificare la producătorul-exportator indian rezulta din refuzul acestuia de a se supune acestei vizite și că, având în vedere articolul 16 alineatul (2) din Regulamentul 2016/1036, nu se putea reproșa, așadar, Comisiei că nu a verificat datele acestui producător-exportator și, pe de altă parte, că Zhejiang era perfect informată cu privire la faptul că producătorul-exportator menționat refuzase vizita de verificare la fața locului. În ceea ce privește critica, invocată în stadiul replicii, întemeiată pe faptul că Comisia ar fi omis să excludă datele producătorului-exportator indian din moment ce a recunoscut că acesta încetase să coopereze, Tribunalul a statuat că respectiva critică trebuia respinsă ca inadmisibilă pentru motivul că nu fusese invocată în stadiul cererii de sesizare a instanței și, în orice caz, ca nefondată întrucât niciun element nu permitea să se considere că, în temeiul articolului 18 alineatul (6) din Regulamentul 2016/1036, Comisia ar fi fost obligată să înlăture datele furnizate de producătorul-exportator indian. În plus, Tribunalul a constatat că Comisia a luat în considerare argumentele invocate de Zhejiang, referitoare la existența unor diferențe de costuri legate de diferențele dintre metodele de producție, precum și la includerea potențială în calculul marjei de dumping a produselor de uz militar și nuclear, însă a decis să le respingă în mod motivat.
- 29 În al doilea rând, Tribunalul a respins al doilea motiv al acțiunii ca nefondat.
- 30 În ceea ce privește primul aspect al celui de al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 22 litera (a) din Regulamentul 2016/1036 și a secțiunii 15 literele (a) și (d) din Protocolul de aderare a Chinei la OMC, care a fost examinat la punctele 155-162 din hotărârea atacată, Tribunalul a statuat că acest protocol nu putea fi invocat pentru a se contesta legalitatea Regulamentului 2016/1036 și că trebuia de asemenea să înlăture pretinsa încălcare a articolului 22 litera (a) din Regulamentul 2016/1036. În ceea ce privește al doilea aspect al motivului menționat, întemeiat pe o eroare vădită de apreciere și pe o încălcare a articolului 2 alineatul (7) din Regulamentul 2016/1036, care a fost examinat la punctele 163-178 din hotărârea atacată, Tribunalul l-a respins ca nefondat. În ceea ce privește al treilea aspect al celui de al doilea motiv, întemeiat pe lipsa motivării, care a fost examinat la punctele 179-182 din hotărârea atacată, Tribunalul l-a respins de asemenea ca nefondat.

- 31 În al treilea rând, Tribunalul a respins al treilea motiv al acțiunii ca nefondat.
- 32 În ceea ce privește primul aspect al celui de al treilea motiv, întemeiat pe neluarea în considerare a diferențelor dintre metodele de producție în cadrul elaborării NCP-urilor, care a fost examinat la punctele 193-203 din hotărârea atacată, Tribunalul a analizat metoda de comparație NCP cu NCP, precum și argumentele invocate de Zhejiang pentru a demonstra că diferențele de producție trebuie să aibă o incidență asupra identității sau a similitudinii tipurilor de produse vizate și a concluzionat că Zhejiang s-a limitat să facă afirmații fără a le susține cu elemente detaliate. În ceea ce privește al doilea aspect al acestui motiv, întemeiat pe neluarea în considerare a diferențelor de utilizare a produselor în cadrul elaborării NCP-urilor, care a fost examinat la punctele 204-210 din hotărârea atacată, Tribunalul a analizat argumentul Zhejiang privind includerea potențială a unor produse de uz nuclear și militar în codificarea NCP-urilor și a concluzionat că codificarea adoptată de Comisie în speță nu se întemeia pe o eroare vădită de apreciere. În ceea ce privește al treilea aspect al acestui motiv, întemeiat pe respingerea nejustificată de către Comisie a deficiențelor cunoscute în codificarea NCP-urilor, care a fost examinat la punctele 211-215 din hotărârea atacată, Tribunalul l-a respins ca nefondat.
- 33 În al patrulea rând, la punctele 229-259 din hotărârea atacată, Tribunalul a respins al patrulea motiv al acțiunii ca nefondat pentru motivul că Zhejiang nu a reușit să demonstreze că Comisia a săvârșit o eroare vădită de apreciere la stabilirea marjei de dumping.
- 34 În al cincilea rând, Tribunalul a respins și al cincilea motiv al acțiunii ca nefondat. În această privință, Tribunalul a constatat, la punctele 262-271 din hotărârea atacată, că Zhejiang nu a reușit să demonstreze că Comisia a săvârșit o eroare, pe de o parte, atunci când a stabilit că importurile chineze au cauzat un prejudiciu industriei din Uniune și, pe de altă parte, atunci când a omis să inițieze anchete antidumping împotriva importurilor indiene.

Concluziile părților în fața Curții

- 35 Zhejiang solicită Curții:
- cu titlu principal:
 - anularea în totalitate a hotărârii atacate;
 - admiterea concluziilor pe care le-a prezentat în acțiunea sa în fața Tribunalului și anularea Regulamentului de punere în aplicare 2018/330, în măsura în care o privește pe recurentă, în conformitate cu articolul 61 din Statutul Curții de Justiție a Uniunii Europene, și
 - obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată sau
 - cu titlu subsidiar:
 - trimiterea cauzei spre rejudecare Tribunalului pentru ca acesta să se pronunțe cu privire la motivele pe care le-a invocat în fața sa și

- soluționarea odată cu fondul a cererii privind cheltuielile de judecată.

36 Comisia solicită Curții:

- respingerea recursului ca nefondat și
- obligarea Zhejiang la plata cheltuielilor de judecată.

Cu privire la recurs

Cu privire la primul motiv

Argumentația părților

- 37 Prin intermediul primului motiv, Zhejiang susține că Tribunalul, pe de o parte, a săvârșit o eroare de drept la punctele 116, 117, 118, 125, 126, 127, 131 și 139 din hotărârea atacată, în măsura în care a concluzionat că Comisia a propus să îi dezvăluie toate faptele și considerațiile esențiale în timp util. Pe de altă parte, ca urmare a acestei erori de drept, Tribunalul ar fi denaturat de asemenea faptele la punctele 91, 119, 125 și 126 din hotărârea atacată atunci când a concluzionat că valoarea normală a tuburilor și a țevelor fără sudură, din oțel inoxidabil, ale Zhejiang de tip „tuburi sudate de tipul celor utilizate pentru forajul petrolier sau al gazelor” fusese stabilită prin referire la NCP-urile raportate de producătorul-exportator indian.
- 38 În această privință, Zhejiang susține că Tribunalul a interpretat și a aplicat în mod eronat articolul 20 alineatele (2) și (4) din Regulamentul 2016/1036 și, prin urmare, a săvârșit o eroare de drept atunci când a constatat că, în cursul procedurii de reexaminare, Comisia i-a dezvăluit toate faptele și considerațiile esențiale în timp util. Zhejiang susține că articolul 20 alineatele (2) și (4) din Regulamentul 2016/1036 impune o divulgare suficientă a informațiilor relevante părților interesate fără a impune sarcina probei uneia dintre părți și că această divulgare trebuie făcută în timp util.
- 39 În plus, potrivit Zhejiang, reiese din jurisprudența Curții că mai degrabă calitatea informațiilor decât numărul dezvăluirilor și al oportunităților de audiere acordate părților interesate în cursul unei anchete antidumping este cea care permite calificarea unei divulgări drept suficientă. Ea adaugă că reiese din jurisprudența organului de apel al OMC că divulgarea de informații din partea instituțiilor Uniunii a fost deja considerată insuficientă.
- 40 În primul rând, deși Zhejiang nu contestă lista informațiilor care nu i-au fost comunicate, astfel cum au fost prezentate la punctul 95 din hotărârea atacată, ea consideră că, contrar celor constatate de Tribunal la punctul 116 din hotărârea atacată, nu este în măsură să înțeleagă metoda utilizată de Comisie pentru calcularea valorii normale a tipurilor de produse vândute pe piața internă a țării analoge care erau identice sau comparabile cu tipurile de produse vândute la export către Uniune de către China și în special a tipurilor de produse exportate fără vânzări interne corespunzătoare în țara analogă. În această privință, ea susține că Comisia a refuzat să divulge NCP-urile producătorilor indieni, din Statele Unite și din Uniune, pentru motivul că ar fi vorba despre informații confidențiale, în condițiile în care, potrivit OMC, astfel de informații nu ar fi confidențiale.

- 41 În al doilea rând, Zhejiang apreciază că Tribunalul a săvârșit o eroare de drept atunci când a statuat, la punctul 118 din hotărârea atacată, că, independent de determinarea tipului de produs cel mai apropiat de comparat în vederea stabilirii valorii normale a tipurilor de produse exportate fără vânzări interne corespunzătoare în țara analogă, această stabilire a valorii normale nu poate fi considerată eronată din moment ce au fost aplicați coeficienți adecvați pentru ajustarea respectivei valori normale.
- 42 În al treilea rând, Zhejiang contestă constatările Tribunalului potrivit cărora ea nu ar fi transmis Comisiei propuneri privind o metodologie alternativă de calcul, ci s-ar fi limitat să procedeze la simple afirmații și ipoteze. Pe de o parte, Zhejiang amintește că proba cu privire la existența unor NCP-uri mai adecvate nu poate fi pusă în sarcina părților la procedura de reexaminare și, pe de altă parte, ea susține că, în lipsa divulgării listei NPC-urilor, nu era în măsură să prezinte Comisiei propuneri mai bune în ceea ce privește ajustările necesare pentru compararea prețurilor.
- 43 În al patrulea rând, Zhejiang susține că Tribunalul a denaturat faptele în măsura în care a făcut referire, la punctele 91, 118 și 126 din hotărârea atacată, la șase NCP-uri din țara analogă ca fiind, toate, furnizate de producătorul-exportator indian. Or, pe de o parte, ar fi cert că acest producător-exportator nu fabrică astfel de produse, pe de altă parte, Tribunalul s-ar contrazice, la punctul 125 din hotărârea atacată, pentru că afirmă că valoarea normală a produselor menționate a fost determinată prin referire la datele producătorilor din Uniune pentru tipul de produs cel mai apropiat.
- 44 În al cincilea rând, Zhejiang apreciază că lipsa verificării de către Comisie a informațiilor provenite de la producătorul-exportator indian a condus la posibilitatea ca acesta să declare, în chestionarul său antidumping, un NCP pe care nu îl produce și nu îl vinde. În plus, Zhejiang consideră că referirea făcută de Comisie la „datele producătorilor din Uniune” nu constituie o divulgare suficientă a faptelor și a considerațiilor pertinente. Astfel, Zhejiang constată că, în măsura în care Comisia are obligația de a aplica criteriul „operațiunilor comerciale normale” înainte de a utiliza prețurile de vânzare în scopul stabilirii existenței unui dumping în temeiul articolului 2 din Regulamentul 2016/1036, constatarea Tribunalului efectuată la punctul 127 din hotărârea atacată, potrivit căreia Comisia nu era obligată să aplice acest criteriu, este eronată în drept.
- 45 În al șaselea rând, Zhejiang apreciază că împrejurarea că Comisia nu i-a divulgat toate faptele și considerațiile esențiale privind marja de dumping se explică și prin faptul că producătorul-exportator indian a încetat să coopereze și a refuzat să se supună unei verificări a datelor pe care le furnizase Comisiei. Pe de o parte, deși Zhejiang afirmă că a fost informată cu privire la faptul că acest producător-exportator a refuzat o vizită de verificare la fața locului, ea susține că nu a fost informată cu privire la lipsa de cooperare a acestuia până în etapa depunerii, la 11 septembrie 2018, a memoriului în apărare al Comisiei. Pe de altă parte, ea apreciază că Comisia ar fi trebuit să evalueze această lipsă a cooperării în lumina articolului 18 din Regulamentul 2016/1036, care îi permite să înlăture informațiile furnizate de părți necooperative și să se întemeieze pe cele mai bune informații disponibile pentru a nu încălca dreptul său la apărare. Întrucât lipsa cooperării acestui producător-exportator nu a fost cunoscută de Zhejiang până în stadiul depunerii memoriului în apărare al Comisiei, ea apreciază că nu a invocat un motiv nou, astfel cum a apreciat Tribunalul în mod eronat.
- 46 Comisia contestă temeinicia primului motiv de recurs.

Aprecierea Curții

- 47 Cu titlu introductiv, trebuie amintit mai întâi că, în domeniul politicii comerciale comune și în special în domeniul măsurilor de protecție comercială, instituțiile Uniunii dispun de o putere largă de apreciere datorită complexității situațiilor economice, politice și juridice pe care acestea trebuie să le analizeze. În ceea ce privește controlul jurisdicțional al unei asemenea aprecieri, acesta trebuie să se limiteze astfel la verificarea respectării regulilor de procedură, a exactității faptelor reținute pentru efectuarea alegerii contestate, a absenței oricărei erori vădite în aprecierea acestor fapte sau a absenței oricărui abuz de putere (Hotărârea din 16 februarie 2012, Consiliul și Comisia/Interpipe Niko Tube și Interpipe NTRP, C-191/09 P și C-200/09 P, EU:C:2012:78, punctul 63, precum și jurisprudența citată).
- 48 În continuare, în îndeplinirea obligației lor de informare, instituțiile Uniunii trebuie să acționeze cu toată diligența necesară încercând să acorde întreprinderilor în cauză, în măsura în care confidențialitatea afacerilor rămâne asigurată, informații utile pentru apărarea intereselor lor și alegând, dacă este cazul din oficiu, modalitățile adecvate ale unei astfel de comunicări. Întreprinderilor interesate trebuie, în orice caz, să li se fi oferit posibilitatea, în cursul procedurii administrative, să își exprime în mod util punctul de vedere asupra realității și a pertinentei faptelor și a circumstanțelor invocate și asupra elementelor de probă reținute de Comisie în susținerea afirmației sale privind existența unei practici de dumping și a prejudiciului care ar rezulta din aceasta (Hotărârea din 3 octombrie 2000, Industrie des poudres sphériques/Consiliul, C-458/98 P, EU:C:2000:531, punctul 99 și jurisprudența citată).
- 49 În sfârșit, deși nu i se poate impune reclamantului să demonstreze că decizia Comisiei ar fi fost diferită în lipsa neregularității procedurale în cauză, ci doar că o astfel de ipoteză nu este complet exclusă, din moment ce această parte și-ar fi putut realiza mai bine apărarea în lipsa respectivei neregularități, nu este mai puțin adevărat că existența unei neregularități cu privire la dreptul la apărare nu poate conduce la anularea actului în cauză decât în măsura în care există posibilitatea ca, din cauza acestei neregularități, procedura administrativă să fi putut produce un rezultat diferit, afectând astfel în mod concret dreptul la apărare (a se vedea în acest sens Hotărârea din 16 februarie 2012, Consiliul și Comisia/Interpipe Niko Tube și Interpipe NTRP, C-191/09 P și C-200/09 P, EU:C:2012:78, punctele 78 și 79, precum și jurisprudența citată).
- 50 Este necesar ca primul motiv să fie examinat în lumina acestei jurisprudențe.
- 51 În speță, trebuie arătat că Tribunalul a amintit, în primul rând, la punctele 80-88 din hotărârea atacată, dispozițiile relevante ale dreptului Uniunii, precum și jurisprudența constantă referitoare la dreptul la apărare.
- 52 În al doilea rând, la punctele 91-94 din hotărârea atacată, Tribunalul a analizat metodologia utilizată de Comisie pentru a calcula marja de dumping a Zhejiang. Astfel, el a amintit, pe de o parte, la punctele 95-109 din hotărârea atacată, schimburile de informații dintre Comisie și Zhejiang și, pe de altă parte, la punctele 110-115 din hotărârea atacată, explicațiile furnizate Zhejiang de către Comisie.
- 53 În al treilea rând, Tribunalul a concluzionat, la punctul 117 din hotărârea atacată, că criticile formulate de Zhejiang nu permiteau să se constate încălcarea de către Comisie a obligației de divulgare a tuturor faptelor și considerațiilor esențiale în timp util. El a examinat aceste critici la punctele 118-130 din hotărârea atacată, motivând rațiunile pentru care ele trebuiau să fie respinse.

- 54 În această privință, *primo*, în ceea ce privește critica formulată de Zhejiang potrivit căreia Tribunalul ar fi săvârșit o eroare de drept prin faptul că a considerat că obligația prevăzută la articolul 20 alineatele (2) și (4) din Regulamentul 2016/1036 a fost îndeplinită, în condițiile în care lista completă a NPC-urilor și a datelor privind costurile producătorilor indieni, din Statele Unite și din Uniune nu era stabilită, trebuie să se constate că Zhejiang nu demonstrează în ce mod jurisprudența constantă a Curții referitoare la protecția datelor confidențiale, amintită la punctele 85 și 86 din hotărârea atacată, a fost interpretată sau aplicată în mod eronat.
- 55 Astfel, Zhejiang se limitează să critice concluzia la care a ajuns Tribunalul fără a demonstra însă că acesta a încălcat jurisprudența amintită la punctul 48 din prezenta hotărâre, potrivit căreia instituțiile Uniunii trebuie să acționeze cu toată diligența necesară încercând să acorde înțreprinderilor în cauză, în măsura în care confidențialitatea afacerilor rămâne asigurată, informații utile pentru apărarea intereselor lor și alegând, dacă este cazul din oficiu, modalitățile adecvate ale unei asemenea comunicări.
- 56 Or, procedând astfel, Zhejiang solicită în realitate Curții să substituie aprecierea faptelor și a elementelor de probă efectuată de Tribunal cu propria apreciere, astfel încât această critică, conform unei jurisprudențe constante, este inadmisibilă (a se vedea în acest sens Hotărârea din 16 februarie 2012, Consiliul și Comisia/Interpipe Niko Tube și Interpipe NTRP, C-191/09 P și C-200/09 P, EU:C:2012:78, punctul 160, precum și jurisprudența citată).
- 57 Pe de altă parte, Zhejiang nu a reușit să demonstreze, după cum impune jurisprudența amintită la punctul 49 din prezenta hotărâre, că Tribunalul a omis să constate o neregularitate procedurală săvârșită în cursul procedurii administrative care a putut conduce la obținerea unui rezultat diferit prin procedura menționată, aducând astfel atingere în mod concret dreptului său la apărare.
- 58 *Secundo*, trebuie arătat că se întemeiază pe o interpretare eronată a hotărârii atacate critica formulată de Zhejiang potrivit căreia Tribunalul a săvârșit o eroare de drept atunci când a constatat, la punctul 118 din această hotărâre, că, independent de determinarea tipului de produs cel mai apropiat de comparat în vederea stabilirii valorii normale a tipurilor de produse exportate fără vânzări interne corespunzătoare în țara analogă, această stabilire a valorii normale nu poate fi considerată eronată din moment ce au fost aplicați coeficienți corespunzători pentru ajustarea respectivei valori normale.
- 59 Astfel, la punctul 110 din hotărârea atacată, Tribunalul a constatat că Zhejiang a fost informată cu privire la un interval al valorii normale pentru fiecare NCP corespunzător celui exportat către Uniune, cu privire la un interval privind marja de dumping pentru fiecare NCP exportat către Uniune, cu privire la coeficienții întemeiați pe datele producătorilor din Uniune și din Statele Unite care fuseseră utilizate pentru a stabili valoarea normală a NPC-urilor fără o asemenea corespondență, precum și cu privire la un exemplu al modului în care acești coeficienți au fost aplicați. El a concluzionat că aceste date erau suficiente, fără ca divulgarea datelor confidențiale să fie necesară, pentru a stabili marjele de dumping pentru respectivele NCP-uri fără corespondență.
- 60 Cu titlu subsidiar, Tribunalul a constatat, la punctul 118 din hotărârea atacată, pe de o parte, că Zhejiang nu își susținuse afirmațiile și, pe de altă parte, că, chiar în ipoteza în care Comisia ar fi săvârșit o eroare în determinarea tipului de produs cel mai apropiat de comparat, aceasta nu însemna totuși că determinarea valorii normale era eronată, din moment ce fuseseră aplicați coeficienți adecvați pentru ajustarea valorii normale a produsului în cauză.

- 61 În aceste condiții, nu se poate reține că Tribunalul a săvârșit o eroare de drept la punctul 118 din hotărârea atacată.
- 62 *Tertio*, nu poate fi admis argumentul Zhejiang potrivit căruia Tribunalul ar fi răsturnat sarcina probei în ceea ce privește existența unor NCP-uri mai adecvate, astfel încât, în lipsa divulgării listei NPC-urilor, ea nu era în măsură să prezinte Comisiei propuneri mai bune cu privire la ajustările necesare în vederea comparării prețurilor.
- 63 În această privință, trebuie arătat că instituirea de către Comisie a unei taxe antidumping definitive nu presupune că procedura inițiată în fața instanțelor Uniunii pentru a contesta această taxă antidumping nu este contradictorie. Cu excepția motivelor de ordine publică, pe care instanța este ținută să le examineze din oficiu, cum ar fi lipsa de motivare a actului în cauză, sarcina de a invoca motive împotriva acestui act și de a prezenta elemente de probă în susținerea acestor motive revine reclamantului (a se vedea în acest sens Hotărârea din 16 februarie 2017, Hansen & Rosenthal și H&R Wax Company Vertrieb/Comisia, C-90/15 P, nepublicată, EU:C:2017:123, punctul 25, precum și jurisprudența citată).
- 64 Prin urmare, nu se poate considera că Tribunalul a răsturnat sarcina probei în ceea ce privește existența unor NCP-uri mai adecvate.
- 65 *Quarto*, trebuie înlăturată critica formulată de Zhejiang potrivit căreia Tribunalul ar fi denaturat faptele în măsura în care, pe de o parte, la punctele 91, 118 și 126 din hotărârea atacată, a făcut referire la șase NCP-uri din țara analogă ca fiind, toate, furnizate de producătorul-exportator indian, deși acesta nu fabrică astfel de produse și, pe de altă parte, a afirmat, la punctul 125 din hotărârea atacată, că valoarea normală a acestor produse a fost determinată prin referire la datele producătorilor din Uniune pentru tipul de produs cel mai apropiat.
- 66 Trebuie amintit, pe de o parte, că o pretinsă denaturare a faptelor sau a elementelor de probă trebuie să reiasă în mod evident din înscrisurile din dosar, fără a fi necesară o nouă apreciere a acestor fapte și probe (Hotărârea din 16 februarie 2012, Consiliul și Comisia/Interpipe Niko Tube și Interpipe NTRP, C-191/09 P și C-200/09 P, EU:C:2012:78, punctul 117, precum și jurisprudența citată).
- 67 Pe de altă parte, atunci când recurentul invocă, în cadrul unui recurs, o denaturare a elementelor de probă de către Tribunal, aceasta trebuie să indice în mod precis elementele care ar fi fost denaturate de Tribunal și să demonstreze erorile de analiză care, în opinia sa, ar fi condus Tribunalul la această denaturare (a se vedea în acest sens Hotărârea din 17 iunie 2010, Lafarge/Comisia, C-413/08 P, EU:C:2010:346, punctul 16 și jurisprudența citată).
- 68 În această privință, contrar celor susținute de Zhejiang, Tribunalul nu a constatat că toate NCP-urile din țara analogă au fost furnizate de producătorul-exportator indian. Astfel, Tribunalul a arătat, la punctele 91-126 din hotărârea atacată, că cele șase NCP-uri din țara analogă nu erau vândute de acest producător-exportator și că Comisia utilizase tipurile de produse cele mai apropiate vândute de producătorii din Uniune și aplicase acestor tipuri de produse coeficienții adecvați pe baza costurilor de producție ale producătorilor din Uniune și din Statele Unite.

- 69 *Quinto*, trebuie să se considere vădit nefondată critica Zhejiang potrivit căreia Tribunalul ar fi săvârșit o eroare de drept la punctul 127 din hotărârea atacată, în măsura în care ar fi omis să constate că Comisia era obligată să aplice criteriul „operațiunilor comerciale normale” înainte de a utiliza prețurile de vânzare în scopul stabilirii existenței unui dumping în temeiul articolului 2 din Regulamentul 2016/1036.
- 70 În această privință, este necesar să se arate, pe de o parte, că Tribunalul a constatat în mod întemeiat că verificarea rentabilității și a reprezentativității vânzărilor producătorilor din Uniune, impusă de articolul 2 alineatul (4) și de articolul 2 alineatul (2) din Regulamentul 2016/1036, se aplică vânzărilor produsului similar destinat consumului pe piața internă a țării exportatoare atunci când acestea sunt utilizate pentru stabilirea valorii normale. Pe de altă parte, Tribunalul a apreciat, fără a săvârși o eroare de drept, că situația este diferită într-o situație în care valoarea normală pentru aceste tipuri de produse nevândute de producătorul-exportator indian a fost construită în conformitate cu articolul 2 alineatele (3) și (7) din acest regulament.
- 71 *Sexto*, nu poate fi admisă critica Zhejiang privind lipsa cooperării producătorului-exportator indian, precum și omisiunea Comisiei de a efectua o vizită de verificare la fața locului și de a acționa în conformitate cu refuzul acestui producător-exportator de a coopera.
- 72 În această privință, trebuie amintit că Tribunalul a constatat, la punctele 135-138 din hotărârea atacată, pe de o parte, că anchetele din țările terțe sunt supuse acordului întreprinderilor în cauză care, în speță, a fost refuzat de producătorul-exportator indian și că Zhejiang a fost informată cu privire la acest refuz. Pe de altă parte, Tribunalul a statuat, la punctul 139 din hotărârea menționată, că articolul 18 alineatul (6) din Regulamentul 2016/1036 fusese invocat tardiv și că, în orice caz, nu se putea deduce din această dispoziție că Comisia era obligată să înlăture datele furnizate de producătorul-exportator indian.
- 73 Procedând în acest fel, Tribunalul nu a săvârșit nicio eroare de drept. Astfel, pe de o parte, reiese în mod expres din articolul 16 alineatul (2) din Regulamentul 2016/1036 că anchetele pe care Comisia le poate efectua în țările terțe sunt supuse acordului întreprinderilor în cauză. Pe de altă parte, nu se poate reproșa Tribunalului că a concluzionat că articolul 18 alineatul (6) din Regulamentul 2016/1036 nu era relevant din moment ce din această dispoziție nu se putea deduce că Comisia era obligată să înlăture datele furnizate de producătorul-exportator indian din cauza refuzului său de a coopera.
- 74 Din ansamblul considerațiilor care precedă rezultă că primul motiv de recurs trebuie respins ca fiind în parte vădit inadmisibil și în parte vădit nefondat.

Cu privire la al doilea motiv

Argumentația părților

- 75 Prin intermediul celui de al doilea motiv, Zhejiang susține, pe de o parte, că Tribunalul a săvârșit o eroare de drept atunci când a constatat că legalitatea actelor Uniunii adoptate în conformitate cu articolul 2 alineatul (7) din Regulamentul 2016/1036 nu putea fi contestată ținând seama de Protocolul de aderare a Chinei la OMC. În subsidiar, Zhejiang apreciază că Tribunalul a săvârșit o eroare de drept atunci când a considerat că articolul 2 alineatul (7) din Regulamentul 2016/1036 constituie o excepție de la articolul 2 alineatele (1)-(6) din acest regulament. Pe de altă parte, Zhejiang susține că Tribunalul a omis să se pronunțe, la punctul 154 și următoarele din

hotărârea atacată, cu privire la argumentul său referitor la informațiile inexacte furnizate Comisiei de producătorul-exportator indian, deși a expus în mod adecvat acest argument la punctul 150 din hotărârea menționată.

- 76 În această privință, Zhejiang arată că secțiunea 15 literele (a) și (d) din Protocolul de aderare a Chinei la OMC a încetat să fie aplicabilă la 11 decembrie 2016, astfel încât Republica Populară Chineză nu ar fi supusă aplicării normelor privind „țara analogă” începând de la această dată. Or, în prezenta cauză, avizul de deschidere a procedurii Comisiei ar fi intrat în vigoare la 12 decembrie 2016, fără ca această instituție să se fi pronunțat cu privire la efectele expirării termenului prevăzut în protocolul menționat. Zhejiang consideră că, de la expirarea perioadei de tranziție prevăzute de Protocolul de aderare a Chinei la OMC, Uniunea trebuie, ca regulă generală, să utilizeze costurile de producție și prețurile pieței interne chineze pentru a stabili valoarea normală pentru producătorii-exportatori chinezi. Astfel, potrivit Zhejiang, Tribunalul a săvârșit o eroare de drept la punctul 159 din hotărârea atacată, în măsura în care a constatat că articolul 2 alineatul (7) din Regulamentul 2016/1036 constituie expresia voinței legiuitorului Uniunii de a adopta, în domeniul respectiv, o abordare proprie ordinii juridice a Uniunii, iar aceasta și după aderarea Republicii Populare Chineze la OMC.
- 77 În ceea ce privește controlul actelor Uniunii din perspectiva dreptului OMC, Zhejiang consideră că prima excepție, prevăzută în Hotărârea din 7 mai 1991, Nakajima/Consiliul (C-69/89, EU:C:1991:186), și prezentată la punctul 157 din hotărârea atacată, este îndeplinită în prezenta cauză. În această privință, Zhejiang susține că articolul 2 alineatul (7) din Regulamentul 2016/1036 constituie o excepție de la normele de bază pentru determinarea dumpingului și că, deși această dispoziție nu face referire la Protocolul de aderare a Chinei la OMC, ea ar trebui să fie interpretată în conformitate cu legislația Uniunii. În plus, excepția menționată nu ar putea fi aplicată importurilor originare din China după expirarea acestui protocol, astfel încât, de la data expirării protocolului amintit, normele de bază prevăzute la articolul 2 alineatele (1)-(6) din Regulamentul 2016/1036 ar trebui să se aplice acestor importuri. Ea concluzionează că Tribunalul a săvârșit o eroare de drept la punctele 159-162 din hotărârea atacată, în măsura în care a considerat că prima excepție menționată nu era aplicabilă în speță.
- 78 În subsidiar, Zhejiang susține că articolul 2 alineatul (7) din Regulamentul 2016/1036 constituie o excepție autorizată la articolul 2 alineatele (1)-(6) din acest regulament și la dispozițiile corespunzătoare ale articolului 2 din Acordul antidumping, care este autorizată tocmai ca urmare a aplicării Protocolului de aderare a Chinei la OMC și numai în măsura în care acesta rămâne în vigoare. Astfel, ea apreciază că articolul 2 alineatul (7) din Regulamentul 2016/1036 constituie o a treia excepție de la jurisprudența constantă potrivit căreia Acordul de instituire a OMC, precum și acordurile cuprinse în anexele 1-3 la acest acord nu figurează, în principiu, printre normele în lumina cărora poate fi controlată legalitatea actelor instituțiilor Uniunii. Ea consideră de asemenea că Comisia a încălcat articolul 22 litera (a) din acest regulament, precum și protocolul menționat, articolele 2.1 și 2.2 din Acordul antidumping și articolul VI din GATT 1994.
- 79 Zhejiang se opune efectuării de către Curte a unei substituiri a motivelor și apreciază că raționamentul Comisiei este eronat în drept. În această privință, ea susține că Uniunea era ținută de mai mulți ani de dispozițiile Acordului antidumping la momentul introducerii, în luna septembrie 2018, a cererii de reexaminare în perspectiva expirării măsurilor antidumping în cauză. Ea citează mai multe exemple de inițiere a procedurii de reexaminare în perspectiva

expirării măsurilor antidumping ca urmare a cererilor care fuseseră prezentate Comisiei după 11 decembrie 2016, în cadrul cărora a continuat să aplice articolul 2 alineatul (7) din Regulamentul 2016/1036.

- 80 În plus, Zhejiang adaugă că Tribunalul a omis să răspundă la argumentul său referitor la alegerea Indiei ca țară analogă și la inexactitățile informațiilor furnizate de producătorul-exportator indian, rezumat la punctul 151 din hotărârea atacată.
- 81 Comisia consideră, cu titlu principal, că al doilea motiv de recurs este vădit nefondat și apreciază, cu titlu subsidiar, că, în cazul în care Curtea ar admite cel de al doilea motiv, ea ar trebui să procedeze la o substituie a motivelor în măsura în care argumentația Zhejiang nu poate, în orice caz, să fie admisă.
- 82 În această privință, Comisia susține că argumentația Zhejiang se întemeiază pe o premisă eronată privind aplicarea *ratione temporis* a normelor relevante ale OMC. Comisia afirmă că orice normă a OMC ulterioară încetării aplicării secțiunii 15 litera (a) punctul (ii) din Protocolul de aderare a Chinei la OMC s-ar aplica numai anchetelor întemeiate pe plângeri care au fost depuse după 11 decembrie 2016, data acestei încetări. Or, Comisia ar fi inițiat procedura de reexaminare în perspectiva expirării măsurilor antidumping în cauză la 10 decembrie 2016 pe baza unei cereri depuse la 8 septembrie 2011. În această privință, reiese cu claritate din articolul 18.3 din Acordul antidumping că momentul care trebuie luat în considerare pentru stabilirea taxei aplicabile este cel al primirii unei cereri.

Aprecierea Curții

- 83 În ceea ce privește Acordul de instituire a OMC, precum și acordurile care figurează în anexele 1-3 la acest acord, rezultă dintr-o jurisprudență constantă că, având în vedere natura și economia lor, ele nu figurează, în principiu, printre normele în lumina cărora poate fi controlată legalitatea actelor instituțiilor Uniunii (Hotărârea din 18 octombrie 2018, Rotho Blaas, C-207/17, EU:C:2018:840, punctul 44 și jurisprudența citată).
- 84 În această privință, Curtea a arătat în special că faptul de a admite ca sarcina de a asigura conformitatea dreptului Uniunii cu normele OMC să revină direct instanței Uniunii ar însemna ca organele legislative sau executive ale Uniunii să fie lipsite de marja de manevră de care beneficiază organele similare ale partenerilor comerciali ai Uniunii. Astfel, este cert că unele părți contractante, printre care se numără partenerii cei mai importanți ai Uniunii din punct de vedere comercial, au conchis, în lumina obiectului și a scopului acordurilor OMC, tocmai că acestea nu figurează printre normele din perspectiva cărora organele lor jurisdicționale controlează legalitatea normelor lor de drept intern. O astfel de lipsă de reciprocitate, dacă ar fi admisă, ar risca să conducă la un dezechilibru în aplicarea normelor OMC (Hotărârea din 18 octombrie 2018, Rotho Blaas, C-207/17, EU:C:2018:840, punctul 45 și jurisprudența citată).
- 85 Numai în două situații excepționale, care decurg din voința legiuitorului Uniunii de a-și limita el însuși marja de manevră în aplicarea normelor OMC, Curtea a admis că este de competența instanței Uniunii, dacă este cazul, să controleze legalitatea unui act al Uniunii și a actelor adoptate în aplicarea lui în raport cu acordurile menționate sau cu o decizie a Organului de soluționare a litigiilor al OMC prin care se constată nerespectarea aceluiași acorduri (Hotărârea din 18 octombrie 2018, Rotho Blaas, C-207/17, EU:C:2018:840, punctul 47 și jurisprudența citată).

- 86 Este vorba, în primul rând, despre ipoteza în care Uniunea a înțeles să pună în executare o obligație specială asumată în cadrul acestor acorduri menționate la punctul 83 din prezenta hotărâre și, în al doilea rând, despre cazul în care actul de drept al Uniunii în cauză face trimitere în mod expres la dispoziții precise din aceste acorduri (Hotărârea din 18 octombrie 2018, Rotho Blaas, C-207/17, EU:C:2018:840, punctul 48 și jurisprudența citată).
- 87 Prin urmare, în lumina acestor criterii trebuie să se stabilească, în speță, dacă validitatea articolului 2 alineatul (7) din Regulamentul 2016/1036 poate fi examinată în raport cu Protocolul de aderare a Chinei la OMC.
- 88 În ceea ce privește articolul 2 alineatul (7) din Regulamentul 2016/1036 privind stabilirea valorii normale a importurilor provenite dintr-o țară membră a OMC care nu are economie de piață, trebuie amintit, în primul rând, că Curtea a statuat deja că această dispoziție constituie expresia voinței legiuitorului Uniunii de a adopta, în acest domeniu, o abordare proprie ordinii juridice a Uniunii (a se vedea în acest sens Hotărârea din 16 iulie 2015, Comisia/Rusal Armenal, C-21/14 P, EU:C:2015:494, punctele 47 și 48).
- 89 Această constatare nu a fost repusă în discuție de faptul că considerentul (3) al Regulamentului 2016/1036 enunță că este necesar să se transpună „în măsura posibilului” normele Acordului antidumping în dreptul Uniunii. Astfel, această expresie trebuie înțeleasă în sensul că, deși legiuitorul Uniunii intenționa să țină seama de normele Acordului antidumping la adoptarea acestui regulament, totuși el nu și-a manifestat voința de a efectua o transpunere a fiecăreia dintre aceste norme în regulamentul menționat. Concluzia potrivit căreia articolul 2 alineatul (7) din Regulamentul 2016/1036 are ca obiect executarea obligațiilor speciale pe care le cuprinde articolul 2 din Acordul antidumping nu poate, așadar, în niciun caz să se întemeieze în mod izolat pe termenii acestui considerent (a se vedea în acest sens Hotărârea din 16 iulie 2015, Comisia/Rusal Armenal, C-21/14 P, EU:C:2015:494, punctul 52).
- 90 În al doilea rând, reiese din însuși modul de redactare a articolului 2 alineatul (7) din Regulamentul 2016/1036 că acesta nu face trimitere în mod expres la dispoziții precise din Protocolul de aderare a Chinei la OMC.
- 91 În aceste condiții, nu se poate reproșa Tribunalului că a săvârșit o eroare de drept în măsura în care a constatat, la punctele 156-162 din hotărârea atacată, că acest protocol nu putea fi invocat pentru a contesta validitatea Regulamentului de punere în aplicare 2018/330.
- 92 În plus, referitor la argumentația expusă de Zhejiang potrivit căreia Tribunalul ar fi omis să răspundă, la punctul 154 din hotărârea atacată, la argumentul Zhejiang legat de alegerea Indiei ca țară analogă și de inexactitățile informațiilor furnizate de producătorul-exportator indian, este suficient să se arate, în această privință, că obligația de motivare nu impune Tribunalului să facă o expunere care să urmeze în mod exhaustiv și unul câte unul toate argumentele prezentate de părțile în litigiu, motivarea Tribunalului putând, așadar, să fie implicită, cu condiția de a permite persoanelor interesate să cunoască motivele pentru care Tribunalul nu a admis argumentele acestora, iar Curții să dispună de elemente suficiente pentru a-și exercita controlul (Hotărârea din 26 martie 2020, Larko/Comisia, C-244/18 P, EU:C:2020:238, punctul 43 și jurisprudența citată).
- 93 În speță, Tribunalul a examinat această argumentație, precum și al doilea și al treilea aspect ale celui de al doilea motiv la punctele 163-182 din hotărârea atacată. Întrucât a constatat, la punctul 181 din această hotărâre, că motivarea conținută la punctul 170 din aceasta menționa în

mod clar și neechivoc raționamentul Comisiei, permițând astfel Zhejiang să își apere drepturile, iar instanței Uniunii să își exercite controlul, este necesar să se considere că Tribunalul nu a încălcat obligația de motivare care revine instanței Uniunii.

- 94 Rezultă că al doilea motiv de recurs trebuie să fie respins.

Cu privire la al treilea motiv

Argumentația părților

- 95 Zhejiang susține că Tribunalul a săvârșit o eroare de drept la punctele 195, 196, 202, 203, 205, 206, 208, 209 și 211 din hotărârea atacată prin faptul că a aplicat în mod eronat articolul 2 alineatele (10) și (11), precum și articolul 11 alineatul (9) din Regulamentul 2016/1036.
- 96 În această privință, Zhejiang susține că articolul 2 din Regulamentul 2016/1036 se întemeiază pe principiul comparației echitabile dintre valoarea normală și prețurile de export. În acest scop, ea consideră că, pe de o parte, în temeiul articolului 2 alineatul (10) din acest regulament, trebuie să se țină seama de diferențele constatate la factorii despre care se pretinde și se demonstrează că au o incidență asupra prețurilor și, prin urmare, asupra comparabilității lor. Pe de altă parte, în temeiul articolului 11 alineatul (9) din regulamentul menționat, Comisia este obligată să aplice în toate anchetele de reexaminare, în măsura în care circumstanțele nu s-au schimbat, aceeași metodă ca și în ancheta care a avut ca rezultat impunerea taxei antidumping. Or, potrivit Zhejiang, această obligație este supusă, în temeiul articolului 2 din Regulamentul 2016/1036, obligației de a asigura o comparație echitabilă între valoarea normală și prețul de export.
- 97 Zhejiang susține că Comisia a invocat articolul 11 alineatul (9) din Regulamentul 2016/1036 pentru a respinge cererea sa de modificare a structurii NCP-urilor pentru a se ține seama de schimbarea circumstanțelor ulterioară anchetei inițiale și că a avertizat Comisia cu privire la determinarea eronată a elementelor alfanumerice ale NCP-urilor într-un stadiu timpuriu al procedurii. Or, NCP-urile reținute de Comisie ar fi condus la o denaturare a comparațiilor prețurilor și la o concluzie pozitivă eronată cu privire la existența unui dumping, în măsura în care nu se poate exclude că Comisia a procedat la o comparație inechitabilă între tuburile și țevile fără sudură, din oțel inoxidabil, destinate unor utilizări militare sau nucleare și exporturile de către Zhejiang de tuburi și de țevi fără sudură, din oțel inoxidabil, destinate unei utilizări comerciale obișnuite.
- 98 Astfel, Zhejiang susține că Tribunalul a afirmat în mod eronat, la punctul 205 din hotărârea atacată, că vânzările comparabile pe piața internă indiană nu includeau calități de oțel speciale utilizate de obicei pentru produse militare sau nucleare speciale, deși producătorii indieni, din Statele Unite și din Uniune care au completat chestionarele în cadrul procedurii de reexaminare au admis că produc tuburi și țevi fără sudură, din oțel inoxidabil, destinate unor utilizări militare sau nucleare pornind de la calități de oțel obișnuite. În plus, Zhejiang susține că a prezentat o declarație sub jurământ a unui expert care, contrar celor constatate de Tribunal la punctul 208 din hotărârea atacată, a afirmat cu suficientă precizie că oțelul de calitate obișnuită poate fi utilizat pentru fabricarea tuburilor și a țevilor fără sudură, din oțel inoxidabil, destinate unor utilizări nucleare, în condițiile în care prețul de vânzare și costul produselor nucleare sunt mult mai ridicate decât cele ale produselor obișnuite.

- 99 Zhejiang consideră, pe de o parte, că Comisia nu putea concluziona, pe baza informațiilor neverificate provenite de la producătorul-exportator indian, că acesta nu producea tuburi și țevi fără sudură, din oțel inoxidabil, destinate unor utilizări nucleare sau militare pornind de la calități de oțel obișnuite, în condițiile în care o broșură a acestui producător-exportator nu ar exclude ca acesta să poată fabrica astfel de produse. Pe de altă parte, ea susține că, în orice caz, Comisia nu îi poate impune sarcina probei unei asemenea posibilități. În plus, Zhejiang apreciază că, la punctul 207 din hotărârea atacată, Tribunalul a interpretat greșit argumentele sale care priveau nu prețul produselor, ci costurile de producție mai ridicate pe care Comisia le-a luat în considerare la stabilirea coeficienților care au servit la ajustarea valorii normale în speță.
- 100 În plus, Zhejiang apreciază că alegerea eronată a structurii NPC-urilor a condus la faptul că ajustarea prevăzută la articolul 2 alineatul (10) litera (k) din Regulamentul 2016/1036 nu mai era posibilă. Contrar celor constatate de Tribunal la punctul 195 din hotărârea atacată, Zhejiang apreciază că ea a demonstrat că în prețurile de vânzare ale produselor se reflectau diferențe semnificative între costuri de producție, astfel încât o ajustare era necesară. Așadar, Comisia ar fi omis să ia în considerare modificarea circumstanțelor intervenită în cadrul procedurii de reexaminare, în așa fel încât, prin faptul că nu a constatat o asemenea omisiune, Tribunalul ar fi încălcat atât jurisprudența grupurilor speciale și a organului de apel ale OMC, cât și Hotărârea din 19 septembrie 2013, *Dashiqiao Sanqiang Refractory Materials/Consiliul* (C-15/12 P, EU:C:2013:572), potrivit căreia, în cazul în care, în etapa reexaminării, metoda utilizată în cadrul anchetei inițiale nu mai este conformă cu articolul 2 din Regulamentul 2016/1036, Comisia este obligată să nu mai aplice această metodă.
- 101 Comisia contestă temeinicia celui de al treilea motiv de recurs.

Aprecierea Curții

- 102 Mai întâi, nu poate fi reținută argumentația Zhejiang potrivit căreia Tribunalul ar fi săvârșit o eroare de drept prin aplicarea, în mod eronat, a articolului 2 alineatele (10) și (11), precum și a articolului 11 alineatul (9) din Regulamentul 2016/1036.
- 103 În această privință, trebuie amintit că, potrivit articolului 11 alineatul (9) din Regulamentul 2016/1036, în toate anchetele de reexaminare, Comisia aplică, în măsura în care circumstanțele nu s-au modificat, aceeași metodă cu cea utilizată în cadrul anchetei inițiale care a avut ca rezultat impunerea taxei antidumping în cauză, ținând seama printre altele de dispozițiile articolului 2 din același regulament.
- 104 Astfel, excepția care permite instituțiilor Uniunii să aplice, în cursul procedurii de reexaminare desfășurate în temeiul articolului 11 alineatul (2) din Regulamentul 2016/1036, o metodă diferită de cea utilizată în cadrul anchetei inițiale în cazul în care circumstanțele s-au modificat trebuie în mod necesar să facă obiectul unei interpretări stricte, întrucât o derogare sau o excepție de la o normă generală trebuie interpretată în mod restrictiv (*Hotărârea din 19 septembrie 2013, Dashiqiao Sanqiang Refractory Materials/Consiliul*, C-15/12 P, EU:C:2013:572, punctul 17 și jurisprudența citată).
- 105 Or, la punctul 202 din hotărârea atacată, Tribunalul a arătat că, în măsura în care circumstanțele nu s-au modificat, Comisia utilizase aceeași metodă ca și în ancheta care a condus la impunerea taxei antidumping, astfel cum impune articolul 11 alineatul (9) din Regulamentul 2016/1036.

- 106 Deși revine, desigur, instituțiilor Uniunii sarcina de a demonstra că circumstanțele s-au modificat pentru a aplica o metodă diferită de cea utilizată cu ocazia examinării inițiale (Hotărârea din 19 septembrie 2013, Dashiqiao Sanqiang Refractory Materials/Consiliul, C-15/12 P, EU:C:2013:572, punctul 18), nu este mai puțin adevărat că, în speță, Comisia nici nu a invocat o schimbare a circumstanțelor, nici nu a aplicat o metodă diferită.
- 107 În continuare, trebuie de asemenea să fie înlăturată argumentația expusă de Zhejiang potrivit căreia Tribunalul ar fi denaturat faptele în măsura în care a constatat, pe de o parte, că Zhejiang nu demonstrase că prețurile tuburilor și ale țevelor fabricate prin perforare la cald și prin extrudare la cald au ținut seama de diferențele semnificative dintre costurile de producție și, pe de altă parte, că vânzările comparabile pe piața internă indiană nu au inclus calități de oțel speciale utilizate în mod obișnuit pentru produse militare sau nucleare speciale.
- 108 Astfel, nicio denaturare a faptelor nu reiese în mod evident din înscrisurile dosarului, după cum impune jurisprudența amintită la punctul 66 din prezenta hotărâre. În primul rând, la punctul 205 din hotărârea atacată, Tribunalul, pe de o parte, a motivat respingerea susținerilor Zhejiang privind pretinsa fabricare a produselor din calități de oțel speciale de uz nuclear și militar de producătorul-exportator indian, apreciind că referirea la o broșură a acestuia care menționează, în general, sectorul nuclear și militar nu este suficientă pentru a concluziona că el fabrică efectiv astfel de produse. Pe de altă parte, Tribunalul a constatat că trimiterile la producătorii din Uniune și din Statele Unite nu permiteau susținerea afirmațiilor Zhejiang referitoare la fabricarea unor astfel de produse în India.
- 109 Trimiterea Tribunalului, la punctul 207 din hotărârea atacată, la „prețurile” în loc de „costurile” producătorilor din Statele Unite nu repune în discuție constatările efectuate la punctele 205 și 206 din această hotărâre, astfel încât ea este lipsită de relevanță.
- 110 În al doilea rând, Tribunalul a concluzionat, la punctul 208 din hotărârea atacată, fără a se pronunța cu privire la admisibilitatea declarației sub jurământ a unui expert depuse de Zhejiang într-un stadiu tardiv al procedurii, că declarația menționată, exprimată în termeni generali, nu era de natură să repună în discuție constatările sale referitoare la caracteristicile NCP-urilor.
- 111 În al treilea și ultimul rând, în ceea ce privește pretinsa neluare în considerare de către Tribunal a diferențelor semnificative de costuri de producție care se reflectau în prețurile de vânzare ale diferitelor tipuri de produse în cauză, din cuprinsul punctului 195 din hotărârea atacată reiese că acesta a constatat, într-o primă etapă, că metodele de producție utilizate pentru fiecare tip de produs nu erau, în principiu, relevante, din moment ce punctul de comparație este tipul de produs final, independent de metodele de producție utilizate pentru fabricarea acestuia.
- 112 Într-o a doua etapă, Tribunalul a concluzionat că Zhejiang nu a susținut și nici nu a demonstrat în fața sa că diferențele dintre metodele de producție invocate ar fi avut un impact asupra identității sau a similitudinii tipurilor de produse în cauză.
- 113 Rezultă că al treilea motiv trebuie respins în parte ca vădit inadmisibil și în parte ca vădit nefondat.

Cu privire la al patrulea motiv

Argumentația părților

- 114 Zhejiang susține că, la punctele 230-232, 234, 236, 239, 241 și 245-251 din hotărârea atacată, Tribunalul a săvârșit o eroare de drept și a denaturat faptele în măsura în care a omis să constate că metodologia adoptată de Comisie pentru stabilirea coeficienților aplicați valorii normale a tuburilor și a țevelor fără sudură, din oțel inoxidabil, fără corespondență directă cu NCP-urile exportate era eronată și nu garanta o valoare normală justă pentru Zhejiang în temeiul articolului 2 din Regulamentul 2016/1036.
- 115 În primul rând, Zhejiang consideră că Tribunalul a încălcat, la punctele 230-232 din hotărârea atacată, articolul 2 alineatele (10) și (11) și articolul 20 alineatele (2) și (4) din Regulamentul 2016/1036 prin faptul că a respins, în mod sumar, argumentele sale privind existența unor carențe substanțiale în modul în care Comisia efectuase calculele privind marja de dumping pentru majoritatea produselor Zhejiang exportate către Uniune care nu erau comparabile în mod direct cu tuburile și cu țevele fără sudură, din oțel inoxidabil, vândute de producătorul-exportator indian pe piața sa internă în India.
- 116 În al doilea rând, Zhejiang apreciază că Tribunalul a săvârșit o eroare de drept și a denaturat faptele atunci când a constatat, la punctul 234 din hotărârea atacată, că Comisia utilizase informații „cu titlu rezidual” privind tuburile și țevele fără sudură, din oțel inoxidabil, de tip „tuburi sudate de tipul celor utilizate pentru forajul petrolier sau al gazelor”, pentru care vânzările producătorilor din Uniune au servit drept bază pentru determinarea valorii normale. Potrivit Zhejiang, pe de o parte, Comisia era obligată să utilizeze criteriul „operațiunilor comerciale normale”. Pe de altă parte, Comisia ar fi afirmat că utilizase pentru a stabili valoarea normală a acestor produse datele furnizate de producătorii din Uniune, fără a utiliza termenul „rezidual”, astfel încât Zhejiang consideră că Comisia a utilizat prețul de vânzare al unui NCP specific în Uniune. Cu toate acestea, potrivit Zhejiang, Comisia a admis că a calculat valoarea normală a NCP-ului menționat fără a explica însă modul în care procedase. Zhejiang consideră, pe de o parte, că articolul 2 alineatul (7) din Regulamentul 2016/1036 prevede o ierarhie a metodelor de stabilire a valorii normale și nu permite utilizarea unor informații „cu titlu rezidual”. Pe de altă parte, ea apreciază că acești termeni, care sunt prea generici, ar permite Comisiei să se abată de la diferitele posibilități enunțate la articolul 2 alineatul (7) din Regulamentul 2016/1036, care se referă, toate, la valoarea normală, inclusiv la valoarea normală construită, iar nu la elemente nedeterminate ale prețurilor de vânzare în Uniune.
- 117 În al treilea rând, Zhejiang consideră că Tribunalul a denaturat, la punctul 236 din hotărârea atacată, fapte referitoare la aplicarea coeficienților producătorilor din Uniune și din Statele Unite la prețurile de vânzare ale producătorului-exportator indian. Astfel, Zhejiang susține că a furnizat Comisiei multiple elemente de probă, inclusiv o declarație sub jurământ, care demonstrează că costurile de producție a tuburilor și a țevelor fără sudură, din oțel inoxidabil, destinate unor utilizări nucleare sau militare sunt mult mai ridicate decât costurile de producție a tuburilor și a țevelor fără sudură, din oțel inoxidabil, destinate unei utilizări normale. Prin urmare, aceasta concluzionează că Tribunalul a denaturat faptele atunci când a constatat, la punctul 239 din hotărârea atacată, că ea s-a limitat să facă simple afirmații nesusținute atunci când a arătat că tuburile și țevele destinate unor utilizări nucleare sau militare determină costuri de producție mult mai ridicate decât tuburile și țevele fără sudură, din oțel inoxidabil, destinate unei utilizări comerciale obișnuite.

- 118 În al patrulea rând, Zhejiang arată că Tribunalul a denaturat faptele atunci când a constatat, la punctul 241 din hotărârea atacată, că Comisia dispunea de două posibilități pentru a stabili coeficienții care urmau să fie aplicați și a decis, exercitându-și larga putere de apreciere, să nu utilizeze metoda alternativă pe care o propusese. În plus, el ar fi tras concluzii eronate la punctele 245-251 din hotărârea atacată. Potrivit Zhejiang, utilizarea listelor de costuri și de prețuri standard ale industriei din Uniune și din Statele Unite era singura opțiune disponibilă a Comisiei pentru a determina coeficienții care nu ar fi măriți de costurile de producție mai ridicate, în Statele Unite și în Uniune, ale tuburilor și țevelor fără sudură, din oțel inoxidabil, destinate unor utilizări militare sau nucleare. După ce a amintit diferitele elemente care influențează costul unui NCP, Zhejiang susține că Comisia a mărit în mod arbitrar și eronat coeficienții aferenți calității de oțel și finisării, în timp ce coeficienții utilizați de aceasta se raportează și la diferențele dintre NCP-uri în ceea ce privește diametrul exterior, grosimea peretelui și numeroase alte elemente ale NCP-urilor, care nu ar fi fost excluse de Comisie cu ocazia stabilirii diferenței de cost pentru calitatea de oțel și costul finisării. Zhejiang propune metodologia corectă care permite să se constate un dumping negativ și arată că metodologia eronată aplicată de Comisie pentru a stabili coeficienții a avut un impact asupra a cel puțin două treimi din exporturile sale totale.
- 119 Comisia contestă temeinicia celui de al patrulea motiv de recurs.

Aprecierea Curții

- 120 În primul rând, este necesar să se arate că din cuprinsul punctelor 230 și 231 din hotărârea atacată reiese că Tribunalul a respins argumentele Zhejiang care vizează demonstrarea erorii de calcul al marjei de dumping pentru majoritatea exporturilor acesteia către Uniune ca urmare a faptului că, potrivit acesteia din urmă, exporturile respective nu erau comparabile în mod direct cu tuburile și cu țevele fără sudură, din oțel inoxidabil, vândute de producătorul-exportator indian pe piața sa internă din India.
- 121 Întrucât aceste argumente se bazează în esență pe același raționament precum cel invocat în susținerea motivului formulat de Zhejiang întemeiat pe o încălcare a dreptului său la apărare, trebuie să se considere că Tribunalul le-a respins fără a săvârși o eroare de drept.
- 122 În al doilea rând, este necesar să se arate că Zhejiang efectuează o interpretare eronată a punctului 234 din hotărârea atacată.
- 123 Astfel, la acest punct, Tribunalul a constatat, răspunzând la argumentul formulat de Zhejiang potrivit căruia Uniunea ar fi putut fi utilizată ca „țară analogă”, că Comisia a ales India ca țară analogă și că „vânzările producătorilor din Uniune pentru cele două NCP-uri vizate de [Zhejiang] nu [fuseseră] utilizate decât cu titlu rezidual”. Prin acești termeni, Tribunalul doar a subliniat faptul că Comisia s-a întemeiat pe datele producătorilor din Uniune numai pentru NCP-urile pentru care nu existau NCP-uri similare vândute de producătorul-exportator indian.
- 124 În al treilea rând, în ceea ce privește argumentul Zhejiang referitor la aplicarea criteriului „operațiunilor comerciale normale”, trebuie arătat că Zhejiang nu a specificat, în această privință, punctele din hotărârea atacată care ar fi afectate de o eroare de drept, astfel încât acest argument este inadmisibil în stadiul recursului.
- 125 În orice caz, argumentul menționat nu este întemeiat întrucât articolul 2 alineatul (7) litera (a) din Regulamentul 2016/1036 nu vizează criteriul „operațiunilor comerciale normale”.

- 126 În al patrulea rând, trebuie respins argumentul formulat de Zhejiang potrivit căruia Tribunalul ar fi denaturat faptele la punctul 236 din hotărârea atacată, în măsura în care a constatat că Comisia a utilizat prețurile ajustate ale producătorului-exportator indian pentru exporturile tuburilor și ale țevelor fără sudură, din oțel inoxidabil, ale Zhejiang de tip „tuburi sudate de tipul celor utilizate pentru forajul petrolier sau al gazelor”.
- 127 Astfel, contrar celor susținute de Zhejiang, Tribunalul a constatat, la acest punct, pe de o parte, că coeficienții au fost determinați pe baza costurilor de producție ale producătorilor din Statele Unite sau din Uniune și au fost aplicați prețurilor de vânzare ale producătorului-exportator indian.
- 128 Pe de altă parte, Tribunalul a respins argumentul Zhejiang potrivit căruia marja de dumping a majorității produselor exportate de aceasta ar rezulta din date provenite din Statele Unite sau din Uniune. În această privință, Tribunalul a constatat că stabilirea valorii normale pentru cea mai mare parte a produselor Zhejiang exportate în Uniune se întemeia pe datele furnizate de producătorul-exportator indian și faptul că Comisia a utilizat coeficienți calculați pe baza costurilor de producție ale producătorilor din Uniune sau din Statele Unite pentru ajustarea valorii normale a tipului de produs cel mai apropiat al producătorului-exportator indian nu era de natură să repună în discuție această constatare.
- 129 În al cincilea rând, conform jurisprudenței amintite la punctul 56 din prezenta hotărâre, este necesar să se respingă argumentul Zhejiang îndreptat împotriva punctului 239 din hotărârea atacată ca inadmisibil în etapa recursului.
- 130 Astfel, în măsura în care Zhejiang contestă constatarea Tribunalului potrivit căreia argumentele sale, prin care se urmărește să se demonstreze că tuburile și țevele fără sudură, din oțel inoxidabil, destinate unor utilizări nucleare sau militare, chiar fabricate din oțel obișnuit, determină costuri de producție mult mai ridicate decât fabricarea tuburilor și a țevelor fără sudură, din oțel inoxidabil, destinate unei utilizări comerciale, nu erau susținute, precum și constatarea potrivit căreia trimiterea la mai multe anexe nu a permis Tribunalului să identifice cu precizie motivele și argumentele invocate, fără a stabili însă că acesta a săvârșit o eroare de drept, este necesar să se considere că Zhejiang urmărește în esență substituirea de către Curte a aprecierii Tribunalului cu propria apreciere a elementelor de probă.
- 131 În al șaselea rând, trebuie respins ca nefondat argumentul Zhejiang potrivit căruia utilizarea listelor de costuri și de prețuri standard ale industriei din Uniune și din Statele Unite era singura opțiune disponibilă pentru Comisie pentru a stabili în mod corect coeficienții care urmau să fie aplicați.
- 132 În această privință, la punctele 241 și 242 din hotărârea atacată, Tribunalul a constatat, fără a săvârși o eroare, că caracterul rezonabil al ajustării și caracterul echitabil al comparației la care a condus ajustarea întemeiată pe această estimare nu pot fi apreciate în lumina existenței sau a inexistenței unor metode alternative mai adecvate. Astfel, acesta a concluzionat, explicând motivele pentru care Comisia nu reținuse metodele alternative, că Zhejiang nu a demonstrat nelegalitatea metodei utilizate de Comisie.
- 133 În al șaptelea și ultimul rând, contestarea de către Zhejiang a punctelor 245-251 din hotărârea atacată trebuie să fie, conform jurisprudenței amintite la punctul 56 din prezenta hotărâre, respinsă ca inadmisibilă în etapa recursului, întrucât, prin aceasta, se urmărește în esență substituirea de către Curte a aprecierii Tribunalului cu propria apreciere a elementelor de probă, fără să fie demonstrată o eroare de drept sau o denaturare.

134 În consecință, al patrulea motiv trebuie respins.

Cu privire la al cincilea motiv

Argumentația părților

- 135 Zhejiang susține că Tribunalul a săvârșit o eroare de drept la punctele 268 și 269 din hotărârea atacată în măsura în care a inclus, în concluziile sale cu privire la incidența asupra Uniunii a subcotării prețurilor tuburilor și ale țevelor fără sudură, din oțel inoxidabil, ale Zhejiang, prețurile practice de industria din Uniune pentru tuburile și țevile destinate unor utilizări militare sau nucleare, precum și prețurile tuburilor și ale țevelor fără sudură, din oțel inoxidabil, ale Zhejiang utilizate în procedurile vamale de perfecționare activă, cu încălcarea articolului 3 alineatele (2), (3), (5) și (6) și a articolului 11 alineatul (2) din Regulamentul 2016/1036.
- 136 În această privință, Zhejiang susține că, în cursul procedurii de reexaminare, importurile în Uniune de tuburi și de țevi fără sudură, din oțel inoxidabil, provenite din China au scăzut în comparație cu cele provenite din India. Astfel, Comisia a evocat faptul că prețurile tuburilor și ale țevelor fără sudură, din oțel inoxidabil, practice de Zhejiang erau inferioare prețurilor exporturilor indiene de tuburi și de țevi fără sudură, din oțel inoxidabil, către Uniune în aceeași perioadă. Amintind datele statistice care arată că prețurile de export ale tuburilor și ale țevelor fără sudură din oțel inoxidabil chineze au fost întotdeauna mai ridicate decât prețurile de export ale tuburilor și ale țevelor fără sudură din oțel inoxidabil indiene exportate către Uniune, Zhejiang consideră că Comisia a săvârșit o eroare prin faptul că și-a întemeiat aprecierea prejudiciului cauzat industriei din Uniune și a reparației probabile a acestui prejudiciu pe subcotarea prețurilor practice de exportatorii chinezi de tuburi și de țevi fără sudură, din oțel inoxidabil, în raport cu prețurile industriei din Uniune. Prin faptul că a confirmat această apreciere la punctul 267 din hotărârea atacată, Tribunalul ar fi săvârșit de asemenea o eroare de drept.
- 137 În plus, potrivit Zhejiang, Tribunalul a săvârșit o eroare atunci când a aprobat, la punctul 269 din hotărârea atacată, abordarea Comisiei potrivit căreia importurile din India sau din alte țări terțe nu constituiau singurul factor care a cauzat un prejudiciu industriei din Uniune în perioada anchetei de reexaminare. Ea consideră că afirmația Tribunalului, potrivit căreia diferența mai importantă evidențiată de Zhejiang rezultă din neluarea în considerare a prețului importurilor în cadrul regimului de perfecționare activă, ignoră faptul că tuburile și țevile fără sudură, din oțel inoxidabil, ale Zhejiang, supuse regimului de perfecționare activă, nu au fost niciodată importate în Uniune și nu au fost niciodată puse în liberă circulație pe piața Uniunii. Ea concluzionează de aici că Tribunalul a săvârșit o eroare de drept la punctele 268 și 269 din hotărârea atacată atunci când a inclus, în constatările sale referitoare la subcotarea prețurilor, prețurile practice de Zhejiang pentru tuburi și țevi fără sudură, din oțel inoxidabil, utilizate în cadrul regimului vamal de perfecționare activă.
- 138 Comisia contestă temeinicia celui de al cincilea motiv de recurs.

Aprecierea Curții

- 139 Nu poate fi admis argumentul Zhejiang potrivit căruia Tribunalul a concluzionat în mod eronat, la punctul 269 din hotărârea atacată, că importurile din India sau din alte țări terțe nu constituiau singurul factor care a cauzat un prejudiciu industriei Uniunii în perioada anchetei de reexaminare și, prin urmare, a respins argumentele sale.
- 140 Astfel, Tribunalul a arătat, la punctele 267-269 din hotărârea atacată, că constatarea existenței și a probabilității reapariției prejudiciului cauzat industriei din Uniune era întemeiată pe nivelurile de subcotare a importurilor chineze și că Comisia ținuse seama de importurile indiene în cadrul diversilor factori de cauzalitate ai prejudiciului. În plus, Tribunalul a examinat argumentele Zhejiang vizând repunerea în discuție a constatării menționate și le-a respins.
- 141 Întrucât nu a fost demonstrată nicio eroare de drept sau denaturare, trebuie să se constate că, în conformitate cu jurisprudența amintită la punctul 56 din prezenta hotărâre, argumentația expusă de Zhejiang urmărește în esență substituirea de către Curte a aprecierii Tribunalului cu propria apreciere a elementelor de probă, astfel încât ea este inadmisibilă în etapa recursului.
- 142 În plus, trebuie arătat că argumentul Zhejiang potrivit căruia Tribunalul a constatat în mod greșit, la punctul 269 din hotărârea atacată, că diferența mai importantă evidențiată de aceasta între prețul importurilor indiene și cel al importurilor chineze rezultă din neluarea în considerare a prețului importurilor în cadrul regimului de perfecționare activă, în condițiile în care ea nu a importat niciodată în Uniune tuburi și țevi fără sudură, din oțel inoxidabil, supuse regimului de perfecționare activă, se întemeiază pe o interpretare eronată a hotărârii atacate.
- 143 În această privință, trebuie arătat că, la punctul menționat, Tribunalul nu s-a referit la importurile Zhejiang, ci la importurile chineze în general. Astfel, Tribunalul a respins argumentul Zhejiang potrivit căruia prețul importurilor indiene ar fi fost întotdeauna „net” inferior prețului importurilor chineze, constatând că prețul mediu al importurilor indiene, deși inferior prețului mediu al importurilor chineze, se situa la un nivel foarte apropiat de acesta în perioada anchetei de reexaminare și că diferența mai importantă evidențiată de Zhejiang rezulta din neluarea în considerare a prețului importurilor în cadrul regimului de perfecționare activă.
- 144 Din ansamblul considerațiilor care precedă rezultă că al cincilea motiv de recurs trebuie să fie respins și că, în consecință, recursul trebuie de asemenea să fie respins în integralitatea sa.

Cu privire la cheltuielile de judecată

- 145 Potrivit articolului 184 alineatul (2) din Regulamentul de procedură al Curții, atunci când recursul nu este fondat, Curtea se pronunță asupra cheltuielilor de judecată. În conformitate cu articolul 138 alineatul (1) din acest regulament, aplicabil procedurii de recurs în temeiul articolului 184 alineatul (1) din regulamentul menționat, partea care cade în pretenții este obligată, la cerere, la plata cheltuielilor de judecată.
- 146 În speță, întrucât Comisia a solicitat obligarea Zhejiang la plata cheltuielilor de judecată, iar aceasta a căzut în pretenții, se impune obligarea acesteia să suporte, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, și pe cele efectuate de Comisie.

Pentru aceste motive, Curtea (Camera a noua) declară și hotărăște:

- 1) Respinge recursul.**
- 2) Obligă Zhejiang Jiuli Hi-Tech Metals Co. Ltd să suporte, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, și pe cele efectuate de Comisia Europeană.**

Semnături